

УДК 658

Лібусь Т. – ст. гр. БМс - 41

Тернопільський національний технічний університет імені Івана Пулюя

СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ І ПРОБЛЕМИ ЕКСПОРТУ ЗЕРНА

Науковий керівник: к.е.н., Хрупович С.Є.

Libus T.

Ternopil Ivan Pul'uj National Technical University

THE MODERN TRENDS AND ISSUES GRAIN EXPORTS

Supervisor: Khrupovych S.Ye.

Ключові слова: економіка; зернове господарство; експорт.

Keywords: economy, grain farming, export.

Зернове господарство займає важливе місце в економіці України. Даний ринок включає в себе практично всі елементи ринкових відносин, ефективність його функціонування впливає на рівень розвитку продовольчих ринків країни. Мультиплікативний ефект від розвитку зернового ринку дає можливість підвищити ефективність функціонування агропромислового комплексу в цілому, оскільки стабільне виробництво зерна є важливою складовою формування доходної частини бюджету в результаті надходження податків від його переробки та реалізації, використання як сировини у харчовій та переробній промисловості. Підвищення рівня ефективності виробництва зерна є одним з найважливіших завдань, від розв'язання якого залежить продовольча безпека країни.

Україна займає одне з перших місць серед країн-виробників та експортерів зернових культур. Так, до прикладу, зібрані в Україні 46,2 млн т зерна у сезоні 2013–2013 МР дорівнюють 2,6% від усього світового виробництва, а при прогнозованому експорті до кінця сезону у 21,5 млн т - частка нашої країни в світовому експорті основних зернових культур наблизиться до 9%. Таким чином, Україна стабільно займає своє місце серед п'ятірки лідерів-експорту ячменю та кукурудзи і перебуває у десятці найбільших експортерів пшениці.

Однак, Україна не в повному обсязі використовує свій експортний аграрний потенціал, що обумовлено недостатньою конкурентоспроможністю продукції на відміну від інших світових експортерів. Зокрема в країні існують такі проблеми, як занижені експортні ціни вітчизняного зерна, посередня якість та завищені тарифи на зернозберігаючі послуги, нестача потужностей зі зберігання зернових та олійних культур, високі інфраструктурні витрати зерноекспортерів, неефективна система логістики товару в порти, необхідність оформлення великої кількості дозвільних документів, що збільшують термін поставки, недосконалість діючих національних стандартів якості зернових культур, нерозвиненість внутрішнього ринку органічної агропродукції, тощо.

Отже, для успішної інтеграції України до світового агропродовольчого ринку та ефективного використання експортного потенціалу зусилля держави мають бути направлені на підвищення ефективності аграрного виробництва, досягнення його сталого розвитку та збалансування експортної структури.